

[Miljøministeren]

se ting forskelligt, og det bliver vi nødt til at konstatere, for vi kan ikke uddelegere ting uden reelt at gøre det. Det mener jeg faktisk ikke vi kan, hr. Knud Lind.

Men jeg tror nok, jeg efter alle de mange, mange, mange timer, hvor det har været min store fornøjelse at høre på hr. Knud Lind, må konstatere, at hr. Knud Lind, når det drejer sig om de ting, hvor det ikke går efter hr. Knud Linds kogebog, mener, at man skal have et totalt centralistisk styre.

Her er altså tale om decentral myndighed, et princip, som hr. Knud Lind normalt vil synes er udmærket, men nu gør kommunerne ikke præcis, som hr. Knud Lind vil, og så er det altså noget, der er forkert, og så må vi endelig pådutte kommunerne noget andet.

Jeg mener, det er en sund og fornuftig praksis, der er tilrettelagt. Kommunerne kan gribe ind, hvis kravene ikke er opfyldt. De skal tage stilling til, om de ville gribe ind, hvis der direkte er tale om mere problematiske private brønde og boringer med hensyn til sundhed.

Endelig vil jeg sige – og det skal være min slutbemærkning her i første omgang – at nogle kommuner efter min opfattelse griber helt uhensigtsmæssigt ind. Jeg har også været udsat for det eksempel, hvor man ved en enkelt analyse har konstateret nitrattal, der lå på knap 52 mg/l, hvor grænsen er 50 mg/l.

Og jeg har også set, hvad det er for en skrivelse, man henvender sig til borgeren med. Den 7. april 1989 konstaterer man på basis af en analyserapport, at tingene ikke er i orden, og så siger man, at nu nedlægger man forbud mod fortsat brug af vandet fra egen brønd på ejendommen, og forbudet gælder allerede fra den 1. maj 1989.

Det synes jeg er en aldeles uhensigtsmæssig måde at gribe sagen an på, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at der er kommuner, der gør tingene på den facon. For det første er det uforvarsligt på basis af et enkelt analyseresultat at gribe til den slags foranstaltninger, al den stund der jo altid er usikkerhed på den slags resultater, det ved man jo, når man kender lidt til tingene. For det andet så ligner det selvfølgelig ikke noget at udstede sådan et forbud og kun give 3 ugers varsel.

Og derfor er jeg også nødt til at sige – og det synes jeg vi alle sammen kan være fælles om – at den form for administration er helt uacceptabel. Jeg mener også, at det må indgå i vore dis-

kussioner med kommunerne, og jeg har allerede gjort Kommunernes Landsforening opmærksom på det.

Et tilfælde som det her – det vil jeg gerne medgive Fremskridtspartiet – ville jeg også opleve som et personligt overgreb, hvis det var mig, der var udsat for det. Det ligner ikke noget på basis af analysen, og det ligner overhovedet heller ikke noget at skrive på den måde til borgerne. Det er jeg meget enig i. Men det ændrer altså ikke ved princippet om, at det er rigtigt at have decentraliseret det.

Vi kommer med vores vejledning, og der vil være den præcisering, som jeg har omtalt her. Vi synes, det er nødvendigt at få kortlagt, hvordan vandtilstanden er i de private brønde, for ellers kan kommunerne ikke tage hensyn til det i deres planlægning. En sådan kortlægning er den eneste mulighed, vi har for at undgå senere hovsaindgreb, hvis det skulle vise sig, at der i forbindelse med en fest opstod akutte mavetilfælde på grund af vandet.

Forhandling**Knud Lind (FP):**

Jeg vil bare ganske kort sige til ministeren, inden jeg glemmer det i den almindelige debat, at jeg er meget tilfreds med, at ministeren tilkendegiver her, at visse kommuner er faret for hårdt frem imod de private brøndejere.

Men jeg må altså også sige, når miljøministeren taler om, at hun hælder til en decentral ordning, at ude i kommunerne er man lovlige, og dér følger man ministerens bekendtgørelse. Det er den eneste, der ligger, som de kan følge, og da der er indført et ansvarlighedsprincip vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmer, er de nødsaget til at følge ord for ord, hvad der står deri.

Og det er ministeren, der er ansvarlig for den bekendtgørelse, og det er ministeren, der er ansvarlig for, at det cirkulære, som måske skulle have lempet lidt på bekendtgørelsen, ikke er kommet ud til kommunerne. Kommunerne kan reelt kun følge den bekendtgørelse og det EF-direktiv, som er kommet.

Det kan ikke nytte, at ministeren forsøger som Pontius Pilatus at vaske hænderne og sige: Ja, det er uheldigt, at der er nogle kommuner, der kører for hårdt frem, og det er også uheldigt, hvis der er nogle, der skulle anmeldte nogle